

การใช้การสอดแทรกโฟนิกส์ร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริง
เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียง ความรู้คำศัพท์ และความสามารถ
ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
USE OF PHONICS INTERVENTION AND AUTHENTIC MATERIALS
TO PROMOTE ENGLISH PRONUNCIATION, VOCABULARY
KNOWLEDGE AND READING ABILITY AMONG MATHAYOM
SUKSA 4 STUDENTS

ณัฐพร สุขเกษม¹, นิธิดา อติภัทธนนท์², จารุณี มณีกุล³

Nattaphorn Sukkasem¹, Nitida Adipataranan², Jarunee Maneekul³

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 239 ถนนห้วยแก้ว ต.สุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50200^{1,2,3}

Chiang Mai University, 239 Huay Kaew Road, Muang District, Chiang Mai, 50200^{1,2,3}

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ความรู้คำศัพท์ และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังการใช้การสอดแทรกโฟนิกส์ร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริง กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม (อ 31101) โรงเรียนวัฒโนทัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 46 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้การสอดแทรกโฟนิกส์ร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริง จำนวน 9 แผน แผนละ 2 คาบ แบบวัดการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ (SORT: Slosson Oral Reading Test) แบบวัดความรู้คำศัพท์ และแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

ผลการวิจัย พบว่า

1. ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนมีระดับคุณภาพสูงขึ้น หลังการใช้การสอดแทรกโฟนิกส์ร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริง
2. ความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้นจากระดับคุณภาพไม่ผ่านเป็นระดับพอใช้ หลังการใช้การสอดแทรกโฟนิกส์ร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริง

¹ นักศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตร် สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์

²⁻³ รองศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์

3. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้นจากระดับคุณภาพไม่ผ่านเป็นระดับพอใช้ หลังการใช้การสอดแทรกโฟนิกส์ร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริง

คำสำคัญ : การสอดแทรกโฟนิกส์ร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริง, ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ, ความรู้คำศัพท์, ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

The purposes of this research were to compare English pronunciation ability, vocabulary knowledge and reading ability of the students before and after being taught through the use of phonics intervention and authentic materials. The sample was a group of 46 Mathayom Suksa 4/6 students enrolling in Supplementary English Course (E 31101) in the first semester of academic year 2015 at Wattanothai Payap School, Muang District, Chiang Mai Province. The experimental instruments were 9-lesson plans using phonics intervention and authentic materials. The data collecting instruments were English pronunciation test (SORT: Slosson Oral Reading Test), vocabulary knowledge test and reading ability test by examining before and after being taught through the following approach. The data obtained was analyzed for mean, standard deviation and percentage.

The findings were as follows :

1. Students' English pronunciation ability increased after being taught by using phonics intervention and authentic materials,
2. Students' vocabulary knowledge increased after being taught by using phonics intervention and authentic materials, and
3. Students' reading ability increased after being taught by using phonics intervention and authentic materials.

KEYWORDS : use of phonics intervention and authentic materials, English pronunciation ability, vocabulary knowledge and reading ability

บทนำ

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาทางการของโลกในปัจจุบันเป็นสิ่งจำเป็น และมีความสำคัญอย่างมาก เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร ศึกษา ค้นคว้าหาข้อมูล เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมโยงความรู้ความเข้าใจ และก่อให้เกิดการพัฒนาความรู้ความคิดในบริบทของโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) นอกจากนี้ยังช่วยให้เกิดความเข้าใจในวัฒนธรรมและเชื้อชาติที่มีความแตกต่างกัน ส่งผลให้ปฏิบัติตนอย่างถูกต้องและเหมาะสมในสังคมระดับชาติและนานาชาติได้อีกทั้งในปลายปีพุทธศักราช 2558 ที่ผ่านมานี้ ภาษาอังกฤษยิ่งทวีความสำคัญเพิ่มขึ้น อันเนื่องมาจากประเทศไทยเป็นหนึ่งในกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ร่วมในการเจรจาต่อรองและการพัฒนาประเทศในภูมิภาคดังกล่าวไปพร้อมกันท่ามกลางสภาพการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2554) จากเหตุผลข้างต้นกระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความสำคัญของการเป็นหนึ่งในประเทศสมาชิกสมาคมอาเซียน จึงจัดให้มีการวางแผนผลักดันและเตรียมความพร้อมให้สถานศึกษาต่าง ๆ ทั่วประเทศ ตั้งแต่ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษาให้มีการตื่นตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากลที่จะใช้เป็นภาษาหลักในการสื่อสารเพื่อเชื่อมโยงในทุก ๆ ด้าน อาทิ การศึกษา เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) นอกจากนี้การปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทยในอดีตส่งผลให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อย่างเป็นทางการนับตั้งแต่ปีการศึกษา 2546 เป็นต้นมา

(ศรีภูมิ อัครมาส, 2545) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ ศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การเรียนภาษาต่างประเทศและช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ทั้งยังเป็นการสร้างเสริมเจตคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไว้มาตรฐานการเรียนรู้ หนึ่งว่าเมื่อผู้เรียนเรียนจบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้เรียนจะต้องสามารถปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้นถูกต้องตามหลักการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) โดยกระทรวงศึกษาธิการได้จัดให้มีการทดสอบผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่จะสอบคัดเลือกเข้าเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย หากแต่ผลของการเรียนรู้ของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและเป้าหมายที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้ในระดับดังกล่าวนี้ไม่ประสบผลสำเร็จ ดังจะเห็นได้จากผลการสอบระดับชาติ มีการจัดสอบโดยสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) 2 ประเภท ประเภทแรกคือการสอบวัดความถนัดทั่วไป (General Aptitude Test: GAT) จากข้อมูลในการสอบระหว่างปีการศึกษา 2555 – 2557 ที่จัดสอบ ปีละ 2 ครั้ง รวมทั้งสิ้นจำนวน 6 ครั้ง มีคะแนนค่าเฉลี่ยทั่วประเทศทั้ง 6 ครั้ง อยู่ที่ 49.50 จากคะแนนเต็ม 150 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 33.33 เท่านั้น รวมทั้งการทดสอบอีกประเภทหนึ่งคือการทดสอบระดับ

ชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Test: O – NET) จากข้อมูลในการสอบระหว่างปีการศึกษา 2554 – 2557 ที่จัดสอบปีละครั้ง รวมทั้งสิ้นจำนวน 4 ครั้ง มีคะแนนค่าเฉลี่ยทั่วประเทศอยู่ที่ 23 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 23 ตัวเลขค่าเฉลี่ยที่ได้น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของคะแนนเต็ม ซึ่งถือว่าคะแนนที่นักเรียนทั่วประเทศชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สอบได้นั้นไม่ผ่านเกณฑ์ทั้งหนึ่งในทั้งสองการทดสอบระดับชาติ หมายความว่าถึงนักเรียนทั้งประเทศยังมีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่มาก และต้องการปรับปรุงพัฒนาอย่างเร่งด่วน วาระและปัญหาที่มีความกังวลระดับชาติที่ได้เปิดเผยตัวเลขอย่างเป็นทางการโดย สัมพันธ์ พันธุ์พุกษ์ ผู้อำนวยการสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ได้ระบุว่าปัญหาและความกังวลส่วนใหญ่คือระดับคะแนนที่ตกต่ำอย่างมากในรายวิชาหลักโดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์ โดยได้ตั้งเป้าหมายไว้ว่าในปี พ.ศ. 2561 คะแนน O – NET ทั้ง 5 วิชาหลัก นักเรียนจะต้องได้คะแนนเฉลี่ยรวมแต่ละวิชามากกว่าร้อยละ 50 หรือมากกว่าหนึ่งในสองของคะแนนเต็มทั้งหมด ซึ่งเป็นการตั้งเป้าหมายที่มีความสอดคล้องตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการนายจาตุรงค์ ฉายแสง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556) ได้กล่าวถึงการตั้งเป้าหมายข้างต้นที่ต้องบรรลุร่วมกันในปี 2561 ณ การประชุมรายงานความก้าวหน้าของการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2556

หากกล่าวถึงปัญหาที่เป็นอุปสรรคสำคัญในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในประเทศไทยที่ประการหนึ่ง คือการออกเสียงไม่ถูกต้อง ผู้เรียนไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างของเสียงในภาษาอังกฤษที่มีความต่างจากเสียงในภาษาไทยได้ เนื่องจาก

ตัวอักษรภาษาอังกฤษไม่สามารถเทียบเคียงกับเสียงในภาษาไทยได้ครบทุกตัว เช่น เสียง /l/ /r/ /□/ /ð/ /v/ /r/ /z/ /□/ /t□/ /□/ และ /d□/ เป็นต้น (จิรวัดน์ ตันทนิส, 2554) ซึ่งเป็นปัญหาที่พบบ่อยในประเทศที่ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ เช่น จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ รวมทั้งประเทศไทยด้วยเช่นกัน (ประนุฑ สุขศรี และปริยา โนแก้ว, 2545) ถึงแม้ผู้เรียนจะเรียนภาคทฤษฎีมายาวนานหลายปี แต่ในทางปฏิบัติผู้เรียนก็ยังไม่สามารถแยกแยะและจำแนกเสียงต่าง ๆ ได้ถูกต้อง จึงอาจจะก่อให้เกิดความผิดพลาดในการออกเสียงแล้วนำไปสู่ปัญหาในการสื่อความได้ กล่าวคือผู้รับสารอาจจะเกิดความสับสน เพราะเนื่องจากคนไทยส่วนใหญ่มักใช้ความคุ้นเคยและความใกล้เคียงในเสียงของภาษาที่มีความคล้ายกันภาษาไทยและนำมาใช้ทดแทนเสียงนั้น เช่น การใช้ ร แทนเสียง /r/ การใช้ ล แทนเสียง /l/ หรือการใช้ ว แทนเสียง /v/ ซึ่งการแทนเสียงเหล่านี้ อาจเกิดความผิดพลาดในการออกเสียงคำ และก่อให้เกิดการสื่อความที่ผิดจากวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสารได้ เช่น การออกเสียง rain เป็น lain การออกเสียง rice เป็น lice การออกเสียง vine เป็น wine เป็นต้น ปัญหาของการออกเสียงไม่ตรงตามวัตถุประสงค์หรือความต้องการของผู้ส่งสารนั้น จากการศึกษาของ Nation Institute for Literacy: USA (2000) ในเรื่องการสอนอ่านกล่าวว่าปัญหาสำคัญที่เป็นรากฐานของการออกเสียงไม่ถูกต้องนั้นเกิดจากการที่ผู้เรียนหรือผู้ส่งสารไม่มีการตระหนักรู้ และไม่สามารถแยกแยะหน่วยเสียงในภาษาอังกฤษได้ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนหรือผู้ส่งสารเหล่านั้นไม่สามารถเชื่อมโยงตัวอักษรกับหน่วยเสียงได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ เป็นผลให้ไม่เกิดความคล่องแคล่วในการอ่านและเป็นสาเหตุสำคัญทำให้ผู้เรียนไม่เกิดการเรียนรู้และจดจำ

คำศัพท์อย่างมีประสิทธิภาพได้ หากผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์ไม่เพียงพอก็จะเป็นการยากที่จะเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้ ในประเด็นของความสำคัญของความรู้คำศัพท์ได้สอดคล้องกับ ศิริพร ลิ้มตระกูล (2531) ที่กล่าวว่าความรู้คำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญมากในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ หากผู้เรียนยิ่งรู้คำศัพท์มากเท่าใด จะทำให้เข้าใจในความหมายของข้อความและประโยคได้มากขึ้นเท่านั้น จากข้อมูลการศึกษาในอดีตที่ผ่านมานักเรียนในระดับมัธยมศึกษายังขาดความรู้ด้านภาษาที่เพียงพอต่อการทำความเข้าใจในเรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านคำศัพท์ รวมทั้งยังไม่สามารถเดาคำศัพท์จากบริบทได้ (ผจงกาญจน์ ภูริภาตวรธน์, 2540)

นอกจากนี้ Anderson (1985) Adams (1990) และ Chall (1996) ได้กล่าวเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตัวอักษรและเสียงว่าส่งผลทำให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่เรียนการอ่านเบื้องต้นจำเป็นต้องเรียนโฟนิกส์ (Phonics) และเน้นเรื่องการถอดรหัสในการสอนอ่านเบื้องต้น ผลการวิจัยจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านดังกล่าว สรุปสอดคล้องกันว่าการสอนการอ่านที่เน้นโฟนิกส์ส่งผลทำให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการอ่านมากกว่าวิธีการสอนการอ่านธรรมดาที่ไม่เน้นโฟนิกส์

อย่างไรก็ตามผู้เรียนการอ่านเบื้องต้นหรือผู้เรียนภาษาเบื้องต้น อาจหมายความว่าถึงกลุ่มผู้เรียนที่อยู่ในวัยเด็กที่เริ่มเรียนภาษาตามระดับชั้นหรืออาจหมายความว่าถึงกลุ่มผู้เรียนที่มีความรู้ทางภาษาที่อยู่ในระดับเริ่มต้นที่ไม่ได้นำปัจจัยเรื่องช่วงวัยมาเป็นตัววัด การเรียนคโฟนิกส์ในระดับกลุ่มผู้เรียนที่อยู่ในวัยเด็กที่เริ่มเรียนภาษาตามระดับชั้นกับกลุ่มผู้เรียนที่มีความรู้ทางภาษาที่อยู่ในระดับเริ่มต้นจะต้อง

มีการปรับให้เหมาะสมกับช่วงวัย และระดับความสนใจของผู้เรียน ดังนั้นผู้สอนจึงต้องปรับการเรียนโฟนิกส์โดยให้น้ำหนักของการสอนโฟนิกส์ที่แตกต่างกันไป เช่น หากเป็นกลุ่มผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีความรู้ทางภาษาอยู่ในระดับเริ่มต้นอาจต้องปรับน้ำหนักให้การเรียนการสอนอ่านอยู่ในรูปแบบของการสอดแทรก โฟนิกส์ (An Embedded Phonics or Phonics Intervention) มากกว่าที่มีการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์อย่าง เป็นระบบ (Systematic Synthetic Phonics) ทั้งนี้เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้นผู้เรียนอาจต้องผ่านโปรแกรมซ่อมเสริมการเรียนโฟนิกส์ระยะสั้น ๆ เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการเรียนที่มีการสอดแทรกโฟนิกส์ดังกล่าว รวมทั้งผู้สอนต้องนำเอาการสอนโฟนิกส์ทั้ง 2 แบบไปปรับใช้ร่วมกับวิธีการสอนอ่านที่หลากหลาย ที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัย ความสนใจ และความเหมาะสมกับบทอ่านนั้น ๆ เพื่อทำให้การเรียนการอ่านเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น (House of Commons Educations and Skills Committee, 2005) สอดคล้องกับ Connolly et. al. (2001) ได้กล่าวถึงผู้เรียนเบื้องต้นที่ได้รับการสอนโดยใช้โฟนิกส์มีความสามารถในการอ่าน และระบุค่าที่ตนเองไม่เคยเรียนมาก่อนสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เรียนโฟนิกส์ ยิ่งผู้เรียนได้ฝึกฝนและเรียนรู้มากขึ้นเท่าใดก็ยิ่งทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทอ่านได้มากขึ้นเท่านั้น

นอกจากนี้ Stuart (1999) ได้กล่าวถึงบทบาทสำคัญของการสอนโฟนิกส์เบื้องต้นในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษที่สอดคล้องในบริบทวิจัยที่ศึกษาและตรวจสอบพัฒนาการและประสิทธิผลของความเข้าใจในการอ่านโดยการเรียนโฟนิกส์ ซึ่งผลที่ได้คือผู้เรียนสามารถอ่านคำในประโยคและเข้าใจบทอ่านมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อนำการ

สอนโฟนิกส์ไปใช้ร่วมกับการสอนอ่านวิธีต่าง ๆ อาทิ การสอนภาษาแบบองค์รวม การอ่านแบบเร็ว การอ่านแบบช้า และการใช้สื่อหลากหลายที่ส่งผลต่อการอ่านและการเขียนที่ดียิ่งขึ้น ผลดังกล่าวสะท้อนว่าผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านที่ลึกซึ้งมากขึ้นซึ่งใช้ได้ผลกับการเรียนทั้งกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่ (Dahl and Scharer, 2000)

ปัญหาอีกประการหนึ่ง คือความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนในประเทศไทยที่อยู่ในระดับต่ำ ซึ่งน่าจะมีสาเหตุมาจากเนื้อหาส่วนใหญ่ที่ผู้สอนนำมาใช้สอนในห้องเรียนไม่น่าสนใจและไม่มีความเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันของนักเรียน อีกทั้งมีเนื้อหาและคำศัพท์ที่ใช้ไม่ได้จริง ดังนั้นผู้สอนควรจะทำให้ความสำคัญกับการสอนอ่านและการพัฒนาทักษะในการอ่านของผู้เรียนมากขึ้น เพราะทักษะดังกล่าวเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการค้นคว้าหาข้อมูลจากสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เช่น หนังสือแบบเรียน วารสาร หนังสือพิมพ์ เป็นต้น (ผจกกาญจน์ ภูวิภาดาบรรณ, 2540) โดยความเห็นของ Lee (1995) และสุนิสา สุพรรณ (2540) ได้กล่าวถึงสื่อสภาพจริงที่นำมาใช้ในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจว่าเป็นสิ่งที่น่าสนใจและทันสมัยเหมาะสมกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างแท้จริง เกิดความเข้าใจและช่วยในการสื่อความหมายได้ดียิ่งขึ้น และยังช่วยดึงดูดความสนใจของผู้อ่านได้มากขึ้น (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2542)

จากปัญหาข้างต้นเกี่ยวกับเนื้อหาที่ใช้สอนอ่านไม่น่าสนใจและไม่มีความเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน Stickling, Prasun, and Olsen (2011) ได้กล่าวถึงงานวิจัยที่เกี่ยวกับการนำสื่อสภาพจริงไปใช้ร่วมกับการ

สอนโฟนิกส์จะทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดี มีความกระตือรือร้น และสนใจในการเรียน การอ่าน ไม่เพียงเท่านั้น การนำกิจกรรมแบบร่วมมือต่าง ๆ ที่สอดแทรกเข้าไปในการเรียนดังกล่าว ทำให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักรู้สัทศาสตร์ (Phonemic awareness) มีความคล่องแคล่วในการอ่าน เพิ่มพูนความรู้ทางคำศัพท์และก่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ รวมทั้งส่งผลไปยังประสิทธิภาพในการเขียนอีกด้วย ซึ่งมีความเห็นที่สอดคล้องกับ Arya et. al (2005) ที่กล่าวถึงประโยชน์และบทบาทที่สำคัญของการสอนอ่านวรรณกรรมที่เป็นสื่อสภาพจริงผ่านการเรียนโฟนิกส์ ทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านวรรณกรรมที่ตนสนใจได้อย่างเข้าใจลึกซึ้งมากขึ้น

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่าปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษที่ตกต่ำซึ่งสะท้อนจากผลการสอบวัดผลประเมินผลระดับชาติ พบว่าปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งคือความไม่เข้าใจในการอ่านซึ่งส่วนใหญ่สาเหตุเกิดจากการขาดความรู้คำศัพท์ Nation Institute for Literacy: USA (2000) ได้กล่าวว่าการขาดซึ่งความรู้คำศัพท์เกิดจากการไม่มีความคล่องแคล่วในการอ่าน โดยความคล่องแคล่วในการอ่านนั้นสามารถสร้างได้จากการที่ผู้เรียนมีความตระหนักรู้และสามารถแยกแยะหน่วยเสียง (Phonemic Awareness) และนำไปสู่การเชื่อมโยงตัวอักษรกับหน่วยเสียงที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว เมื่อผู้เรียนฝึกซ้ำ ๆ จากคำเป็นวลี จากวลีเป็นประโยค จากประโยคเป็นข้อความ โดยสิ่งที่ผู้เรียนได้จากการฝึกฝนเหล่านี้ก็จะทำให้ความรู้คำศัพท์ของผู้เรียนพอกพูนยิ่งขึ้น และยิ่งผู้เรียนรู้คำศัพท์มากขึ้นเท่าใดก็จะทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านมากขึ้นเท่านั้น

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ และประการต่อมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความรู้คำศัพท์และแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งชุด โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder-Richardson

4.2 การวิเคราะห์เพื่อการวิจัย

1) หาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

2) หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความรู้คำศัพท์

3) หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนมีระดับคุณภาพสูงขึ้น หลังการใช้การสอดแทรกโฟนิกส์ร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริง กล่าวคือ ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนการใช้การสอดแทรกโฟนิกส์ร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริง เท่ากับ 66.14 คิดเป็นร้อยละ 33.07 มีระดับคุณภาพต่ำกว่าเกณฑ์ หลังการใช้การสอดแทรกโฟนิกส์ร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 132.84 คิดเป็นร้อยละ 66.42 มีระดับคุณภาพค่อนข้างดี

2. ความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้นจากระดับคุณภาพไม่ผ่านเป็นระดับพอใช้ หลังการใช้การสอดแทรกโฟนิกส์ร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริง กล่าวคือ ค่า

เฉลี่ยของคะแนนความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนการใช้การสอดแทรกโฟนิกส์ร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริง เท่ากับ 9.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.43 คิดเป็นร้อยละ 32.73 มีระดับคุณภาพไม่ผ่าน หลังการใช้การสอดแทรกโฟนิกส์ร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริง ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 18.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.75 คิดเป็นร้อยละ 63.07 มีระดับคุณภาพพอใช้

3. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้นจากระดับคุณภาพไม่ผ่านเป็นระดับพอใช้ หลังการใช้การสอดแทรกโฟนิกส์ร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริง ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนการใช้การสอดแทรกโฟนิกส์ร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริง เท่ากับ 12.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.44 คิดเป็นร้อยละ 40.90 มีระดับคุณภาพไม่ผ่าน หลังการใช้การสอดแทรกโฟนิกส์ร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริง ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 19.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.40 คิดเป็นร้อยละ 63.04 มีระดับคุณภาพพอใช้

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนมีระดับคุณภาพสูงขึ้น หลังการใช้การสอดแทรกโฟนิกส์ร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริง อันเนื่องมาจากการเรียนการสอนโดยการสอดแทรกโฟนิกส์ร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกออกเสียงคำต่าง ๆ อย่างถูกต้อง ดังที่ Jannuzzi (1997) ได้กล่าว ถึงจุดมุ่งหมายหลักของการสอนแบบโฟนิกส์ว่าเป็นวิธีการสอนที่อธิบายความกระจำง เพิ่มเติมการเรียนรู้ของความตระหนักในหน่วยพื้นฐานของเสียง ซึ่งก่อนการเรียนการสอนมีการสอดแทรกโฟนิกส์

ประมาณ 15 นาที โดยสอนคู่เสียงที่มีปัญหาที่ ก่อให้เกิดความสับสนในการออกเสียง เพื่อให้ ผู้เรียนเห็นความแตกต่างและสามารถจำแนก คู่เสียงนั้น ๆ ได้ จากนั้นนำคำศัพท์สำคัญจาก บทอ่านที่มาจากสื่อสภาพจริงมาสอน เพื่อให้ ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ต่าง ๆ ที่อยู่ใน บทอ่าน การที่ผู้สอนเลือกสื่อสภาพจริงมา ใช้นั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้พบเห็นคำที่ ใช้ในชีวิตจริง ซึ่งผู้เรียนสามารถนำไปปรับใช้ได้ ในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนจะได้เห็นถึงประโยชน์ ของการออกเสียงคำ ๆ นั้น และฝึกฝนมากยิ่งขึ้นจึงส่งผลให้ออกเสียงได้ดีขึ้น

ในการดำเนินการสอนในแผนแรก ๆ ผู้เรียนยังรู้สึกใหม่กับวิธีการเรียน สไตล์ของ ผู้สอน กลัวความผิดพลาด ไม่มั่นใจในการออก เสียงของตนเอง และยังออกเสียงได้ไม่ถูกต้องนัก แต่ผู้สอนได้ให้คำแนะนำ ให้กำลังใจแก่ผู้เรียน และเสริมแรงทางบวกโดยการเก็บคะแนนใน ทุก ๆ กิจกรรมทั้งกลุ่มและเดี่ยวผ่านการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษ ผู้เรียนจึงมีความรู้สึก ผ่อนคลาย สนุกกับการเรียน และมีส่วนร่วม ในกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้บรรยากาศการเรียน ดีขึ้น อีกทั้งผู้เรียนเกิดความคล่องแคล่ว มั่นใจ ในการออกเสียงภาษาอังกฤษ และสามารถ อ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้ชัดเจนถูกต้องขึ้น ตามลำดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแผนการเรียน ที่ 3 เป็นต้นไป

นอกจากนี้การที่ผู้สอนนำผลคะแนน ที่ได้จากการทำแบบทดสอบการอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษ SORT ซึ่งผู้เรียนทำก่อนเรียน มาวิเคราะห์ให้ผู้เรียนทราบ มีส่วนช่วยทำให้ผู้ เรียนตระหนักถึงปัญหาในการออกเสียงภาษา อังกฤษของตนเองและเล็งเห็นถึงความสำคัญ ของการเรียนภาษาโดยการถอดเทร็กโฟนิกส์ ว่าสามารถช่วยพัฒนาการออกเสียงของตนเอง ให้ถูกต้องมากยิ่งขึ้นได้ ดังนั้นผู้เรียนจึงมีความ

ตั้งใจในการเรียนภาษาโดยการถอดเทร็ก โฟนิกส์เพิ่มขึ้น หลังจากที่ผู้เรียนเห็นถึงความ สำคัญของโฟนิกส์แล้ว การที่ผู้เรียนได้ทำการ โฟนิกส์เวิร์คช็อปก่อนเริ่มการจัดการเรียน การสอนโดยใช้การถอดเทร็กโฟนิกส์ร่วมกับการ ใช้สื่อสภาพจริง จำนวน 2 คาบ ทำให้ ผู้เรียนได้ตระหนักรู้และสามารถแยกแยะ หน่วยเสียงได้ดียิ่งขึ้น เมื่อผู้เรียนได้นำโฟนิกส์ มาทบทวนและฝึกฝนด้วยการใช้การถอดเทร็ก โฟนิกส์ร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริงจึงยิ่งทำให้ ผู้เรียนเกิดความคล่องแคล่วในการถอดรหัสคำ และสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง และชัดเจนขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

รวมทั้งผู้วิจัยได้ เป็ ดกลุ่มเฟสบุ๊ค (facebook) จัดทำและนำคลิปวิดีโอการอ่านออก เสียงภาษาอังกฤษโหลดลงไปในกลุ่ม สัปดาห์ ละ 3 คลิป เพื่อให้ผู้เรียนได้ทบทวนและฝึกฝน หลังจากที่ได้เรียนไปในแต่ละคาบเรียน ดังนั้นผู้ เรียนจึงมีโอกาสนในการฝึกฝนการออกเสียงทั้ง ในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ส่งผลให้ตั้งแต่ แผนการเรียนที่ 4 เป็นต้นไป ผู้เรียนมีพัฒนาการ ในการออกเสียง สามารถออกเสียงได้ชัดเจน และถูกต้องมากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับแผนการ สอนแรกๆ

สรุปได้ว่า การใช้การถอดเทร็กโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริงช่วยส่งเสริมความ สามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของ ผู้เรียน เนื่องจากมีการเรียนการสอนที่มุ่งเน้น ให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับหน่วยเสียงภาษา อังกฤษ ฝึกฝนการจำแนกความแตกต่างของ เสียงและออกเสียงได้อย่างถูกต้อง โดยนำคำ ศัพท์จากสื่อสภาพจริงมาสอนในการอ่านออก เสียงด้วย เพื่อที่ผู้เรียนจะสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตจริงได้

2. ความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของ นักเรียนเพิ่มขึ้นหลังการใช้การถอดเทร็ก

โฟนิक्सร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริง สามารถอธิบายได้ดังนี้ ประการที่หนึ่ง เนื่องจากผู้เรียนตระหนักรู้และสามารถแยกหน่วยเสียงต่าง ๆ ของภาษาอังกฤษได้ หลังจากนั้นผู้เรียนจะมีการเชื่อมโยงตัวอักษรหรือสัญลักษณ์เข้ากับหน่วยเสียงนั้น ๆ และเมื่อผู้เรียนฝึกซ้ำ ๆ มากขึ้นก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดความคล่องแคล่วในการอ่านจากคำเป็นวลี จากวลีเป็นประโยค จากประโยคเป็นข้อความ โดยสิ่งนี้ที่ผู้เรียนได้จากการฝึกฝนเหล่านี้ก็จะทำให้ความรู้ทางคำศัพท์ของผู้เรียนพอกพูนยิ่งขึ้นด้วย (Nation Institute for Literacy: USA)

ในคาบที่ 1 ของแต่ละแผนการสอน ผู้สอนนำคำศัพท์สำคัญจากบทอ่านที่มาจากสื่อสภาพจริงมาสอน โดยให้ผู้เรียนเดาความหมายของคำศัพท์จากรูปภาพหรือบริบทของประโยคตัวอย่าง แล้วทำการจับคู่คำศัพท์เหล่านั้นกับความหมายที่ถูกต้อง และในคาบที่ 2 ของแต่ละแผนการสอน ผู้สอนทบทวนคำศัพท์ที่ได้สอนไปทั้งหมด ผ่านการแข่งขันกันตอบความหมายของคำศัพท์สำคัญเป็นกลุ่ม เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการอ่านบทอ่านประเภทข่าว และให้ผู้เรียนได้เตรียมพร้อมสำหรับใช้ทดสอบคำศัพท์ที่อยู่ในบทความในคาบถัดไป อีกทั้งการทดสอบคำศัพท์หลังเรียนในแต่ละแผนการสอนมีส่วนช่วยทำให้ผู้เรียนกระตือรือร้นในการจดจำคำศัพท์ได้มากยิ่งขึ้น

ในแผนการสอนที่ 1 ถึงแผนการสอนที่ 3 ผู้เรียนยังเดาคำศัพท์จากภาพและบริบทของประโยคที่ผู้สอนยกตัวอย่างได้ไม่คล่องแคล่วเท่าใดนัก ซึ่งสาเหตุอาจจะมาจากการที่ผู้เรียนยังไม่คุ้นเคยกับการเดาคำศัพท์จากบริบท แต่ในแผนการสอนที่ 4 ผู้เรียนเริ่มเดาคำศัพท์ได้คล่องแคล่วอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งเป็นผลมาจากการที่มีโอกาสฝึกฝน ทำให้เกิดความคุ้นเคย ส่งผลให้สามารถเดาคำศัพท์ได้ถูกต้อง

มากขึ้น ตั้งแต่แผนการสอนนี้เป็นต้นไป ประการที่สอง การใช้สื่อสภาพจริงในการเรียนการสอนจะช่วยให้ผู้เรียนได้พบเห็นคำศัพท์ที่หลากหลาย ต่างจากคำศัพท์ที่พบในสื่อที่สร้างขึ้นสำหรับใช้ประกอบการเรียนการสอนทางภาษา ซึ่งคำศัพท์ที่พบในสื่อสภาพจริงคือคำที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง ส่งผลให้เป็นการเพิ่มพูนความรู้คำศัพท์อีกทางหนึ่ง

สรุปได้ว่า การใช้การสอดแทรกโฟนิक्सร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริงช่วยส่งเสริมความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนเนื่องจากผู้เรียนตระหนักรู้และสามารถแยกหน่วยเสียงต่าง ๆ ของภาษาอังกฤษได้และมีการฝึกฝนซ้ำ ๆ ส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้ทางคำศัพท์เพิ่มมากขึ้น และการใช้สื่อสภาพจริงในการเรียนการสอนทำให้เกิดการขยายของคำศัพท์และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนพบเห็นคำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตจริง ซึ่งผู้เรียนเห็นความสำคัญและเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้คำศัพท์เหล่านั้น

3. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้น หลังการใช้การสอดแทรกโฟนิक्सร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริงสามารถอธิบายได้ดังนี้ ประการแรก การที่ผู้เรียนตระหนักรู้และสามารถแยกหน่วยเสียงต่าง ๆ ของภาษาอังกฤษได้ อีกทั้งยังมีการฝึกฝนซ้ำ ๆ ส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้ทางคำศัพท์เพิ่มมากขึ้น แล้วยังส่งผลต่อเนื่องมาถึงความสามารถในการอ่าน สอดคล้องกับ National Institute for Literacy ประเทศสหรัฐอเมริกา ที่ได้กล่าวถึงสำคัญของ The Research Building Block on How to Teach Children to Read รวมทั้งผู้วิจัยได้นำวิธีการแบ่งสัดส่วนของโฟนิกส์เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของผู้เรียนทั้ง 4 วิธี คือ วิธี Basal เทียบเท่ากับการทำโฟนิกส์เวิร์คชีตใน 2 คาบแรกเพื่อเน้นการสอนโฟนิกส์โดยตรง วิธี Basal & Books เทียบเท่ากับ

การสอดแทรกโฟนิกส์ 15 นาที่ก่อนการเรียนรู้ วิธี Books & Basal เทียบเท่ากับการเรียนการสอน หลังจากได้สอดแทรกโฟนิกส์ในทุก ๆ คาบแรก ของแผนการสอน วิธี Books เทียบเท่ากับการ เรียนการสอนหลังจากได้สอดแทรกโฟนิกส์ใน ทุก ๆ คาบที่สองของแผนการสอน ซึ่งทำให้ผู้ เรียนนำความรู้จากโฟนิกส์มาประยุกต์ใช้ร่วม กับความรู้ต่าง ๆ ในการเรียนการอ่านเพื่อเพิ่ม ความสามารถในการอ่านให้สูงขึ้น

ด้วยความสำคัญของการใช้การแบ่ง สัดส่วนของโฟนิกส์เพื่อพัฒนาความสามารถใน การอ่านของผู้เรียนทั้ง 4 วิธี และความสำคัญ ของ The Research Building Block on How to Teach Children to Read มีความสอดคล้อง กัน กล่าวคือ การตระหนักรู้และแยกแยะหน่วย เสียงโฟนิกส์ ความคล่องแคล่วในการอ่าน และ ความรู้คำศัพท์ อีกทั้งความสามารถในการอ่าน ก็สามารถพัฒนาขึ้นได้เพราะคำศัพท์เป็นหนึ่งใน ตัวแปรสำคัญที่ช่วยให้ความสามารถในการอ่าน เพิ่มขึ้น กล่าวคือ หากผู้เรียนยิ่งรู้คำศัพท์มาก เท่าใด ช่องว่างของคำศัพท์ในกลุ่มคำที่อยู่ใน ประโยคก็จะน้อยลงเท่านั้น ซึ่งจะมีผลต่อความ เข้าใจในความหมายของข้อความนั้น ๆ ได้ดี ยิ่งขึ้น (ศิริพร ลิ้มตระกูล, 2531)

อีกทั้งผู้สอนมีการนำกิจกรรมการ สอนอ่านมาใช้ร่วมกับการอ่านสื่อสภาพจริง โดยทำกิจกรรมส่งเสริมการอ่านเป็นกลุ่มและ เดี่ยว เพื่อสร้างความหลากหลายในการเรียน รู้และช่วยให้ผู้เรียนมีแนวทางในการอ่านอย่าง เป็นระบบ จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกลึกซึ้งตัว ตลอดเวลาและทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการ อ่านเพื่อความเข้าใจที่เพิ่มสูงขึ้น

นอกจากนี้ผู้สอนได้แบ่งกลุ่มผู้เรียน คละความสามารถตามคะแนนทดสอบก่อน เรียน ซึ่งในแต่ละกลุ่มจะมีทั้งเด็กเก่งและ เด็กอ่อน โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมี

การช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม ก่อน การสอนแผนที่ 1 ผู้สอนได้นำคะแนนทดสอบ ก่อนเรียนมาแสดงให้ผู้เรียนเห็นว่ายังไม่ผ่าน เกณฑ์ แล้วอธิบายถึงความสำคัญของความ สามารถในการอ่าน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ ผู้เรียนกระตือรือร้นในการเรียนรู้เกี่ยวกับการ อ่านมากยิ่งขึ้น ประการที่สอง การใช้สื่อสภาพ จริงในการเรียนทำให้ชั้นเรียนมีความน่าสนใจ ผู้เรียนไม่เบื่อหน่ายในการเรียน ทั้งยังสามารถ นำคำศัพท์หรือเนื้อหาในบทอ่านไปเชื่อมโยง เข้ากับชีวิตจริงได้อีกด้วย

สรุปได้ว่า การใช้การสอดแทรกโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริงช่วยส่งเสริมความ สามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน เนื่องจากมีขั้นตอนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้เกิด ความเข้าใจในการอ่านทั้งการเรียนรู้คำศัพท์ และวิธีการอ่าน นอกจากนี้ยังมีสื่อสภาพจริง ซึ่งมีความทันสมัย เป็นประโยชน์ และสามารถ นำไปใช้เชื่อมโยงกับชีวิตจริงได้ เป็นสิ่งจูงใจ ให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนการอ่าน มากยิ่งขึ้น

ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าการใช้ การสอดแทรกโฟนิกส์ร่วมกับการใช้สื่อสภาพ จริงส่งเสริมการอ่านออกเสียง ความรู้คำศัพท์ และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของผู้เรียน เนื่องจากมีขั้นตอนการสอนที่มุ่ง เน้นให้ผู้เรียนสามารถจำแนกหน่วยเสียงต่าง ๆ ของภาษาอังกฤษและอ่านออกเสียงคำต่าง ๆ ได้ ซึ่งเมื่อมีการฝึกฝนซ้ำ ๆ ก็ก่อให้เกิดความรู้ คำศัพท์ ซึ่งจำเป็นอย่างมากสำหรับในการ เพิ่มพูนความสามารถในการอ่านเพื่อความ เข้าใจ จะเห็นได้ว่าความสามารถทั้ง 3 นี้ มีความ เกี่ยวเนื่องกัน ดังนั้นผู้เรียนจึงควรที่จะฝึกฝน ตนเองอยู่เสมอ จะทำให้เกิดการเรียนรู้คำศัพท์ การออกเสียงคำศัพท์และเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ สามารถใช้ในชีวิตจริงได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรจัดให้มีการทดสอบและนำผลของการทดสอบนั้นมาให้ผู้เรียนได้ทราบว่าตนเองมีปัญหาภาษาอังกฤษด้านใด หลังจากนั้นผู้สอนชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของโฟนิกส์และตั้งเป้าหมายร่วมกันเพื่อพัฒนาทักษะความสามารถของผู้เรียนที่บกพร่องให้บรรลุตามเป้าหมายนั้น

2. ควรมีการทำโฟนิกส์เวิร์คชีตเพื่อเป็นการปฐมนิเทศขั้นตอนการเรียนการสอนโฟนิกส์ เสียงพยัญชนะ เสียงสระ สัญลักษณ์เกี่ยวกับหน่วยเสียงและวิธีการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษในแต่ละหน่วยเสียง การแยกพยางค์ การถอดรหัสและใส่รหัสคำ วลี และประโยค ทำให้การเรียนการสอนในแผนการสอนที่มีการสอดแทรกโฟนิกส์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ควรแบ่งกลุ่มผู้เรียนโดยละกันระหว่างเด็กเก่งและเด็กอ่อน เพื่อให้เกิดการช่วยเหลือกันภายในกลุ่มระหว่างทำกิจกรรมและสลับกลุ่มใหม่ เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย

4. ควรเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วม

ตอบคำถามต่าง ๆ เป็นกลุ่ม รวมทั้งความหมาย คำศัพท์และการออกเสียงภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นและมีส่วนร่วมในการเรียน

5. ควรมีการจัดทำและโพสต์คลิปวิดีโอในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษลงในในกลุ่ม Facebook เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการอ่านออกเสียงทั้งในและนอกห้องเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาผลการใช้การสอดแทรกโฟนิกส์ที่มีต่อตัวแปรอื่น เช่น การพูด การพูดนำเสนอ เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาการใช้การสอดแทรกโฟนิกส์ โดยใช้สื่อรูปแบบอื่น เช่น นิทาน เป็นต้น

3. ควรมีการศึกษาการใช้การสอดแทรกโฟนิกส์ กับกลุ่มเป้าหมายอื่นที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับเบื้องต้น เช่น ผู้เรียนที่อยู่ในสายอาชีพ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.moe.go.th/websm/2014/mar/079.html> (10 พฤศจิกายน 2558).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). *การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน*. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณการ.
- ประนุท สุขศรี. (2545). *แนวทางการแก้ปัญหาการฟัง จำแนกและออกเสียงสระและพยัญชนะในภาษาอังกฤษที่คลาดเคลื่อนของนักศึกษาปีที่ 2 วิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. รายงานการวิจัย. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พจนานุกรม ภูวภาคาวรรณ. (2540). *เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา*. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิริพร ลิ้มตระกูล. (2531). *เทคนิคการอ่านแบบไดนามิค*. มปป.
- สุนิสา สุพรรณ. (2540). *การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติสำหรับนักศึกษา คหกรรม*. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Cornelly, Vincent, Johnston, Rhona and Thompson, G. Brian (2001). *The Effect of Phonics Instruction on the Reading Comprehension of Beginning Readers*. Reading and Writing: An Interdisciplinary Journal 14: 423–457. Netherlands: Kluwer Academic Publisher.
- Dahl, Karin L. and Scharer, Patricia L. (2000). *Phonics Teaching and Learning in Whole Language Classrooms: New Evidence from Research*. The Reading Teacher. Vol.53. No.7 p.584–594.
- House of Commons Educations and Skills Committee. (2005). *Teaching Children to Read*. London: The Stationery Office Limited.
- Januzzi, C. (1997). *Key Concepts in Literacy: Phonics vs. Whole Language*. Literacy Across Culture June, 1/1 [Online]. Available: <http://www2.aasa.ac.jp/~dcdzcus-LAC97-phonics.htm> (2012), July 7.
- Lee, Winni Yuk–Chun. (1995). Authenticity Revisited: text authenticity and learner authenticity. *ELT*, 49(4), p.323–328.
- National Institute of Literacy. (1999). *Put Reading First*. USA: the Center for the Improvement of Early Reading Achievement (CIERA).
- Stuart, M. (1999) *Getting ready for reading: Early phoneme awareness and phonics teaching improves reading and spelling in inner-city second-language learners*. London: British Journal of Educational Psychology.